

ПЕРЕДМОВА

Курс має на меті формування базових знань із проблем взаємодії людини і навколишнього середовища, необхідних для прийняття рішень у подальшій професійній діяльності згідно з принципами сталого розвитку.

Поняття “сталий розвиток” тривалий час асоціювалося зі збереженням та охороною навколишнього середовища. Поштовхом до цього стала Всесвітня конференція ООН у Ріо-де-Жанейро в 1992 році.

Сталий розвиток – це надзвичайно складна та багатогранна категорія, яка охоплює комплекс проблем щодо ефективного функціонування в межах біосферно-антропогенної єдності. Позитивний напрямок розвитку можливий лише за умови формування в людей необхідного мислення, побудованого на усвідомленні єдиних закономірностей розвитку систем, із яких складається світобудова.

Предметом дослідження дисципліни є не об’єкт чи явище суспільства або природи і навіть не їхній стан, а процес змін під назвою “розвиток”. Наукою з’ясовано, що соціально-економічні системи періодично можуть переживати стан якісних стрибків, коли система докорінно перебудовує свою структуру і перебіг зміни маси. Для означення подібних явищ у різних сферах знань використовують багато споріднених термінів: революція, криза, бифуркація, катастрофа, перебудова, трансформація. Для макроекономічної системи це означає зміну характеру базових продуктивних сил і виробничих відносин, для підприємства – зміну номенклатури продукції, що випускається, для фізичної системи – якісне перетворення ходу фізико-хімічних процесів.

Інформаційна епоха змінює особливості розвитку економічних систем. Трансформаційні процеси зміни гомеостазу стають практично безперервними. Визначальним стає уміння приймати рішення в практично безперервному трансформаційному процесі, використовуючи інструментарій позитивного зворотного зв’язку.

“Стратегія сталого розвитку” вивчає закономірності розвитку соціальних, економічних та природних систем для прогресу людської цивілізації за умов збереження тримної здатності біосфери.

Внаслідок вивчення навчальної дисципліни студент повинен бути здатним продемонструвати такі результати навчання:

Ø знати основні закономірності розвитку відкритих стаціонарних систем і забезпечення умов їхнього стійкого розвитку;

Ø знати механізми управління процесами розвитку, взаємозв'язок між факторами розвитку, враховуючи енерго-інформаційні зв'язки;

Ø знати умови забезпечення прогресивного розвитку;

Ø оволодіти управлінськими механізмами забезпечення розвитку соціально-економічних систем;

Ø вміти застосовувати інструментарій моніторингу стану і динаміки природних та соціально-економічних систем;

Ø обґрунтовувати рішення, пов'язані з розвитком соціально-економічних систем;

Ø застосовувати інструментарій управління соціально-економічними системами у напрямку їх екологізації та стійкого розвитку;

Ø мати волю (переконання, ідеали, впевненість, бажання) впроваджувати в життя рішення, необхідні для прогресивного розвитку соціально-економічних систем, у яких випадає жити і працювати.

Метою дисципліни є формування у студентів знань, навичок і світогляду, необхідних для прийняття рішень у їхній подальшій професійній діяльності згідно з принципами стійкого розвитку. Завдання дисципліни пов'язані з вивченням закономірностей функціонування відкритих стаціонарних систем і забезпечення умов їх стійкого розвитку.